

“ఆత్మిక గులాబి పుష్పాల విశేషత ”

ఈ రోజు తోట యజమాని ఆత్మిక గులాబి పుష్పాల వలె ఉన్న తన పిల్లలను చూస్తున్నారు. నలువైపులా ఉన్న ఆత్మిక గులాబి పిల్లలు బాప్ దాదా సన్నుఖములో ఉన్నారు. సాకారంలో ఎక్కడ కూర్చుని ఉన్నా(ఈ రోజు సగం మంది సోదరి-సోదరులు క్రింద చిన్న హాలులో కూర్చుని మురళి వింటున్నారు) అందరూ మురళిని సన్నుఖములో వినాలనుకుంటారు కానీ క్రింద హాలులో కూర్చున్న పిల్లలను కూడా బాప్ దాదా తమ ముందే చూస్తున్నారు. ఒక్కొక్క ఆత్మిక గులాబి పుష్పము యొక్క సువాసన బాప్ దాదా వద్దకు వస్తూ ఉంది. ఆ పుష్పాలన్నీ నంబరువారుగా ఉన్నారు. అయితే ఈ సమయంలో అందరూ ‘ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇతరులెవ్వరూ లేరు’ ఈ ఆత్మిక సువాసనను వ్యాపింప జేయుటలో నంబరువన్ స్థితిలో ఉన్నారు. అందువలన ఆత్మిక సుగంధము వతనము వరకు కూడా వ్యాపిస్తూ ఉంది. ఈ ఆత్మిక సుగంధానికి గల విశేషత ఏమిటో తెలుసా? దేని ఆధారము పై ఈ ఆత్మిక సుగంధము సదా కాలానికి ఏకరసంగా దూరదూరాలకు వ్యాపిస్తుంది అనగా ప్రభావము పడుతుంది? ఇందుకు మూలాధారము ఆత్మిక వృత్తి సదా ఈ వృత్తిలో ఉండాలి - “ నేను ఆత్మను, ఆత్మను చూస్తున్నాను, ఆత్మతోనే మాట్లాడుతున్నాను. ఆత్మలే తమ తమ పాత్రలు వేరు వేరుగా అభినయిస్తున్నాయి. నేను ఆత్మను, సదా సుప్రీం సోల్(పరమాత్ముని) ఛత్రఛాయలో నడుస్తున్నాను. నేను ఆత్మను, సుప్రీంసోల్ శ్రీమతము లేకుండా ఒక్క సంకల్పము కూడా చేయను. ఆత్మనైన నాతో చేయించేవాడు(కరావన్ హార్) పరమాత్మ. వారు నడిపిస్తున్నారు, నేను నడుస్తున్నాను. నా సంకల్పాలు, మాటలు, కర్మలలో ఆదేశాలను ఇచ్చుటకు సదా హజూర్(నా తండ్రి) హాజరుగా ఉన్నారు. అందువలన వారి ఎదుట ఆత్మనైన నేను జీ హజూర్(చిత్తం బాబా అలాగే) అంటూ హాజరుగా ఉన్నాను. సదా ఆత్మనైన నేను పరమాత్మతో కంబైండుగా ఉన్నాను. పరమాత్మ అయిన నా తండ్రి ఆత్మనైన నేను లేకుండా ఉండలేరు. నేను కూడా సుప్రీం ఆత్మ లేకుండా వేరుగా ఒంటరిగా ఉండలేను(వారి నుండి వేరు కాలేను). ఇలా ప్రతి సెకండు హజూర్ ను (బాబాను) హాజరుగా అనుభవం చేయువారు సదా ఆత్మిక సుగంధములో అవినాశిగా ఏకరసంగా ఉంటారు. ఇదే నంబరువన్ సుగంధము కలిగిన ఆత్మిక గులాబి పుష్పాల విశేషత.

ఇలాగే వారి దృష్టిలో సదా సుప్రీం ఆత్మ ఇమిడిపోయి ఉంటారు. వారు తండ్రి దృష్టిలో, తండ్రి వారి దృష్టిలో ఇమిడి ఉంటారు. ఇటువంటి ఆత్మిక గులాబి పుష్పాలకు దేహము లేక దేహ ప్రపంచము, పాత దేహ ప్రపంచములోని వస్తువులు, వ్యక్తులు కనిపిస్తున్నా కనిపించవు(చూస్తున్నా చూడరు). దేహము ద్వారా మాట్లాడుతున్నాను, కానీ ఆత్మనే చూస్తున్నాను, ఆత్మతోనే మాట్లాడుతున్నాను అని భావిస్తారు. ఎందుకంటే వారి కనుల ప్రపంచములో సదా ఆత్మిక ప్రపంచమే ఉంటుంది. ఫలిస్తూ ప్రపంచముంటుంది, దేవతల ప్రపంచముంటుంది. సదా ఆత్మిక సేవలో ఉంటారు. పగలైనా, రాత్రి అయినా వారు సదా ఆత్మిక సేవయే చేస్తూ ఉంటారు. ఇటువంటి ఆత్మిక గులాబి పుష్పాలకు సదా సర్వాత్మలు మా సమానంగా తండ్రి వారసత్వానికి అధికారులుగా అయిపోవాలి, వారికి తండ్రి ద్వారా ప్రాప్తించిన శక్తులను పరవశ ఆత్మలకు సహాయోగమిచ్చి వారికి కూడా అనుభవం చేయించాలనే ఆత్మిక భావముంటుంది. వారు ఎవ్వరి బలహీనతలను, లోపాలను చూడరు. వారు ధారణ చేసిన

గుణాలతో, శక్తులతో ఇతరులకు సహాయోగమిచ్చే దాతలుగా అవుతారు. బ్రాహ్మణ పరివారము వారికి సహాయోగులు, ఇతర ఆత్మలకు మహాదానులుగా ఉంటారు. వీరు ఇలా ఉన్నారు, వారు అలా ఉన్నారు అనే భావన ఉండదు. వారిని కూడా తండ్రి సమానంగా చేయాలనే శుభ భావన ఉంటుంది. దానితో పాటు ఈ శ్రేష్ఠ కామన కూడా ఉంటుంది - “ ఇప్పుడు ఆత్మలన్నీ భికారులుగా, దుఃఖితులుగా, అశాంతిలో ఉన్నారు. వీరంతా సదా సుఖ-శాంతులతో సంపన్నమైపోవాలి.” అంతేకాక సదా వారి స్మృతిలో విశ్వ పరివర్తన అతిత్వరగా ఎలా అవ్వాలి అనే చింత(ధున్) ఉంటుంది. ఇటువంటివారినే ఆత్మిక గులాబి పుష్పాలని అంటారు.

ఈ రోజు టర్న్ మహారాష్ట్ర వారిది. మహారాష్ట్ర వారు సదా ఒక్క ‘మహా’ అను శబ్దాన్ని గుర్తుంచుకోండి. తద్వారా అందరూ మహాన్ అనగా నంబరువన్ గా అయిపోతారు. మహారాష్ట్ర వారి లక్ష్యమేమి? మహాన్ గా తయారగుట, విశ్వాన్ని కూడా మహాన్ గా తయారుచేయుట. మీ స్మృతిలో సదా ఇదే ఉంటుంది కదా.

ఇక కర్ణాటక వారు సదా నాటకములో హీరో పాత్ర చేయువారు. హీరోలుగా తయారవ్వాలి, హీరోలనే తయారు చెయ్యాలి. ఆంధ్ర అనగా అంధకారాన్ని నిర్మూలించేవారు. అన్ని రకాల అంధకారాన్ని నిర్మూలించాలి. ఆంధ్రలో పేదరికపు అంధకారము ఎక్కువగా ఉంది. అందువలన పేదరికాన్ని అంతరింపజేసి అందరినీ సంపన్నంగా తయారుచేయాలి. తనువు, మనసు, ధనము మూడింటి పేదరికాన్ని నిర్మూలించేవారు. ఈ అంధకారాన్ని నిర్మూలించి సదా వెలుగును(ప్రకాశాన్ని) తీసుకొచ్చేవారు. కనుక ఆంధ్ర నివాసులు మాస్టర్ జ్ఞాన సూర్యులైపోయారు. మద్రాసు అనగా సదా రాస్ నృత్యములో మగ్నమై ఉండువారు. సంస్కార మిలనము చేసే రాస్. సంతోషంగా చేసే రాస్. అంతేకాక స్థూలంగా కూడా రాస్ చేసేవారు. మగ్నమగుటను ‘మద్’ అని కూడా అంటారు. కనుక మద్రాసు వారు సదా ఈ రాస్ లో మగ్నమై ఉండువారు. అందరి కర్తవ్యమేమిటో అందరికీ అర్థమయిందా. ఇప్పుడు అందరితో కలిసినట్లే కదా. కలియుట(మిల్ నా) అనగా తీసుకోవడం(లేనా). కనుక తీసుకున్నారు కదా. పోను పోను చివర్లో కంటితో మాత్రమే కలయిక ఉంటుంది(నయనాల కలయిక వరకు చేరుకోవాలి). బాప్ దాదాకు క్రింద కూర్చున్న వారు గాని, పైన కూర్చున్న వారు గాని అందరూ వి.ఐ.పి.లే.

టీచర్లతో - నిమిత్తమైన సేవాధారులందరినీ బాప్ దాదా ఏ రూపములో చూడాలనుకుంటున్నారో తెలుసా? బాప్ దాదా సేవాధారులందరినీ సదా తమ సమానంగా చూస్తున్నారు. ఎలాగైతే తండ్రి తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించేందుకు అవతరించాలో అలా ప్రతి సేవాధారి పట్ల - అందరూ అవతరించిన అవతారమూర్తులై పోవాలని అనుకుంటున్నారు. సృష్టి పైకి ఒక్క అవతారమొచ్చిందంటే ఎంత పరివర్తన చేస్తుంది! అది కూడా ఆత్మిక శక్తి గల అవతారము. ఇక మీరు - ఇంతమంది పరమాత్మ శక్తి స్వరూపులు నలువైపులా అవతారమెత్తి అవతరిస్తే ఏమైపోతుంది? సులభంగా పరివర్తనైపోతుంది. తండ్రి ఎలాగైతే లోన్(అప్పుగా) తీసుకుంటారో, బంధనములోకి రారో, ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వచ్చి, ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వెళ్లిపోతారో, నిర్బంధములుగా ఉన్నారో అలా సేవాధారులందరూ శరీర సంస్కారాల నుండి, స్వభావ బంధనాల నుండి ముక్తులుగా ఉంటూ ఎప్పుడు ఎలాంటి సంస్కారాలు కావాలంటే అలాంటి సంస్కారాలను తమవిగా చేసుకోగలగాలి. దేహాన్ని ఎలా కావాలంటే అలా నడిపించినట్లు

ఎటువంటి స్వభావము కావాలో అలా చేసుకోగలగాలి. “నా స్వభావమే ఇలాంటిది, ఏమి చేయాలి? నా సంస్కారము, నా బంధనము అని అనరాదు, అలా ఉండరాదు. తండ్రి ఎలా నిర్బంధనులుగా ఉన్నారో అలా మీరు కూడా నిర్బంధనులుగా ఉండాలి. కొంతమంది - మేము జనన-మరణ చక్రములోకి వచ్చుట వలన శరీర బంధనములో ఉన్నామని అంటారు. కానీ ఇదేమైనా బంధనమా? ఇప్పుడు శరీరము మీది కానే కాదు కదా. అలాంటప్పుడు మీకు బంధనమెలా వచ్చింది? ఇప్పుడు మరజీవాగా (జీవించి ఉండినా మరణించినవారిగా) అయిపోయారు. కనుక శరీరము ఎవరిదైపోయింది? తనువు-మనసు-ధనము కూడా అర్హణ చేసేవారా లేక కేవలం రెండు మాత్రమే అర్హణ చేసి ఒకటి అలాగే ఉంచుకున్నారా? ఈ శరీరము నాది కానప్పుడు, మనసు నాది కానప్పుడు బంధనముంటుందా? ఏం చేయాలి, ఇది జన్మ-జన్మల సంస్కారము, ఇదంతా శారీరక లెక్కాచారము అని అనడం బలహీనులు మాట్లాడే మాటలు. ఇప్పుడు పాత జన్మల పాత ఖాతాలన్నీ సంగమ యుగములో సమాప్తమైపోయాయి, కొత్తది ప్రారంభించారు. ఇప్పుడా పాత రిజిస్టరు సమాప్తమైపోయింది. కొత్తది ప్రారంభము చేశారు. ఆ పాత రిజిస్టరు సమాప్తమైపోయిందా లేక ఇంకా అలాగే సంభాళించి ఉంచుకున్నారా? ఇంకా సమాప్తం చెయ్యలేదా? కనుక బాప్ దాదా ఏం చూడాలనుకుంటున్నారో తెలిసిందా.

ఇంతమంది అవతారాలు ప్రకటమౌతే సృష్టిలో అలజడి కలుగుతుంది కదా. అవతారమనగా పై నుండి వచ్చే ఆత్మలు. మూలవతన స్థితిలో స్థితమై పై నుండి క్రిందికి రండి. క్రింద నుండి పైకి పోకండి. మీరు పరంధామ స్వరూప స్థితిలో ఉండండి. అనాది, ఆది స్వరూపంలో ఉండండి. అప్పుడేమైపోతుంది? అప్పుడు స్వయం మీరు నిర్బంధనులవుతారు. ఎవరి సేవకు నిమిత్తమయ్యారో వారు కూడా నిర్బంధనులైపోతారు. లేకుంటే వారు కూడా ఏదో ఒక బంధనములో బంధింపబడ్డారు. స్వయాన్ని అవతరించిన నిర్బంధన ఆత్మగా భావించి కర్మలు చేయండి. అలా చేస్తే ఇతరులు కూడా మిమ్ములను అనుసరిస్తారు. ఉదాహరణానికి సాకార తండ్రిని చూశారు కదా? ఏం గుర్తుండేది? తండ్రి జతలో నేను కూడా కర్మాతీత స్థితిలో ఉన్నాను లేక బాల్య దేవతా రూపములో ఉన్నాను. సదా అనాది, ఆది రూపము స్మృతులు ఉండేవి కదా. కనుక ఫాలో ఫాదర్. సంతృప్తంగా(తృప్తిగా) ఉన్నారా అని టీచర్లను అడిగే అవసరమే లేదు. టీచర్లను ఇలా అడగటమంటే టీచర్లను అవమానపరచినట్లు అవుతుంది. కనుక బాప్ దాదా టీచర్లను అవమానపర్చరు. తండ్రి సమానంగా నిమిత్తమైనవారు. నిమిత్తమంటే అర్థమే - సదా చేసి చేయించేవారి పృథి స్వరూపులు. ఈ పృథియే సమర్థమైన పృథి. చేసేవాడిని(కరన్ హోర్ను) అయితే చేసి చేయించే(కరన్ కరావన్ హోర్) వారి ఆధారముతో చేసేవాడిని. నిమిత్తంగా ఉన్నారు. కానీ నిమిత్తంగా చేసినవారిని మర్చిపోరాదు. “నాది(మైపస్)” ఉండరాదు. సదా నోట్లో, మనసులో, కర్మలో బాప్ దాదానే ఉండాలి - ఈ పాఠము పక్కాగా ఉంది కదా.

పార్ట్ లెతో - 1) అమృతవేళ నుండి రాత్రి వరకు తండ్రి ఏ శ్రేష్ఠమైన మతమును(శ్రీమతాన్ని) ఇస్తున్నారో ఆ మతమును(సలహాను) పూర్తిగా అనుసరిస్తూ దినచర్యను గడుపుతున్నారా? ఎలా కూర్చోవాలి, ఎలా నడవాలి, ఎలా తినాలి, కార్మ-వ్యవహారాలు ఎలా చేయాలి అన్ని పనులకు శ్రేష్ఠమైన మతము లభించింది. ఆ శ్రేష్ఠమైన మతమును సారము ప్రతి పని చేస్తున్నారా?

ఏ పని చేస్తున్నా మీ స్థితి శ్రేష్ఠంగా ఉండేందుకు ఏ శబ్దాన్ని సదా పృథిలో ఉంచుకోవాలి - ట్రస్టీ(నిమిత్తము). కర్మలు చేస్తున్నప్పుడు ట్రస్టీ స్థితి పృథిలో ఉంటే స్థితి శ్రేష్ఠంగా అయిపోతుంది. ఎందుకంటే

ట్రస్టీగా తయారై నడుస్తూ ఉంటే(కర్నలు చేస్తూ ఉంటే) బరువంతా(బాధ్యతంతా) తండ్రి పై పడుతుంది. మీరు సదా డబల్ టైట్ గా అయిపోతారు. డబల్ టైట్ గా ఉన్నందున హైజంప్ చేయగలరు. గృహస్థులుగా భావిస్తే తోక తగులుకుంటుంది. బరువంతా మీ పైకే వచ్చేస్తుంది. బరువుగా ఉండేవారు హైజంప్ చేయలేరు. గస(ఆయాసము) వస్తూ ఉంటుంది. కనుక సదా ట్రస్టీగా ఉండేందుకు శ్రేష్టమైన మతాన్ని (శ్రీమతాన్ని) పుతిలో ఉంచుకోండి.

2) బాప్ దాదా ద్వారా పిల్లలందరికీ లభించిన నంబరువన్ శ్రీమతము ఏది? నంబరువన్ శ్రీమతము - స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించండి. ఆత్మగా భావించి తండ్రిని పుతి చేయండి. కేవలం ఆత్మగా భావించినా తండ్రి నుండి శక్తి లభించదు. పుతి స్థిరంగా ఉండనందుకు కారణమే - ఆత్మగా భావించి పుతి చేయరు. ఆత్మకు బదులు స్వయాన్ని సాధారణ శరీరముగా భావించి పుతి చేస్తారు. అందువలన పుతి నిలబడదు. ఏవైనా రెండు వస్తువులను జోడించినప్పుడు మొదట వాటిని సమానంగా చేస్తారు. అలాగే ఆత్మగా భావించి పుతి చేస్తే పుతి సహజమైపోతుంది. ఎందుకంటే సమానమైపోయారు కదా. ఈ మొదటి శ్రీమతమును సదా ప్రాక్టికల్ లోకి తీసుకొస్తూ ఉండండి. ఇదే ముఖ్యమైన పునాది. ఒకవేళ పునాది కచ్చాగా ఉంటే ఉన్నతయ్యే కళ జరగదు. ఇప్పటికిప్పుడు ఉన్నతమయ్యే కళ, ఇప్పటికిప్పుడు క్రిందికి వచ్చేస్తారు. ఇంటికి పునాది గట్టిగా(పక్కాగా) లేకుంటే నెరలు ఏర్పడతాయి లేక ఇల్లు క్రింద పడిపోతుంది. అలాగే పునాది గట్టిగా లేకుంటే మాయ క్రింద పడేస్తుంది. అందువలన పునాది సదా పక్కాగా ఉండాలి. ఇది సులభమైన విషయమే. అయినా దీని పై పదే పదే గమనముంచండి. గమనమివ్వకుంటే సులభమైన విషయము కూడా కష్టమైపోతుంది.

3) సదా మేమే కల్ల కల్లానికి అధికారి ఆత్మలమనే నషా ఉంటుందా? ఒకప్పుడు మేమే అధికారులము, ఇప్పుడు కూడా మేమే అధికారులము, కల్ల-కల్లము మేమే అధికారులుగా ఉంటాము. కల్ల క్రితపు దృశ్యాలు స్పష్టంగా పుతిలోకి వస్తున్నాయా? ఈ రోజు బ్రాహ్మణులుగా ఉన్నాము, రేపు దేవతలుగా అవుతాము. మేమే దేవతలుగా ఉండేవారమనే నషా ఉంటుందా? “హమ్ నో, నో హమ్” ఈ మంత్రము సదా గుర్తుంటుందా? ఈ నశాలో ఉంటే, ఆ నశాలో అన్ని విషయాలు ఎలాగైతే మర్చిపోతారో, ప్రపంచాన్నే మర్చిపోతారో అలా ఈ నశాలో ఉంటే ఈ పాత ప్రపంచాన్ని సహజంగా మర్చిపోతారు. మీ స్థితిని ఇలా అనుభవం చేస్తున్నారా? అని సదా స్వయాన్ని చెక్ చేసుకోండి - ఈ రోజు బ్రాహ్మణులు, రేపు దేవతలు. ఈ నశా ఎంత కాలముంది? వ్యవహారములోకి వెళ్లినప్పుడు కూడా ఈ నశా స్థిరంగా ఉండి తేలికగా అయిపోతున్నారా? ఎవరు ఎలా ఉంటారో వారికి అది గుర్తుంటుంది. ఎలాగైతే ప్రేసిడెంటు ఏ పని చేస్తున్నా, నేను ప్రేసిడెంటును అని మర్చిపోతే అలా మీరు కూడా మీ పాజిషన్ ను(స్థితి/పాదాను) గుర్తుంచుకోండి. దాని వలన సదా సంతోషంగా ఉంటారు, నశా ఉంటుంది. సదా నశా ఎక్కి ఉండాలి - “ దేవతలుగా అయ్యేది మేమే. ” ఇప్పుడు కూడా బ్రాహ్మణులంటే వారిది పిలక స్థానమే (ఉన్నతమైన స్థానము). బ్రాహ్మణులు దేవతల కంటే శ్రేష్టమైనవారు. ఈ నశాను తెంచేయాలని మాయ ఎంతగా ప్రయత్నించినా, మాయ తెంచలేదు. మాయ వచ్చిందంటే ఒంటరిగా చేసేస్తుంది. తండ్రి నుండి దూరం చేసేస్తుంది. దొంగలు కూడా ఒంటరిగా చేసి దాడి చేస్తారు కదా. అందువలన సదా కంట్రైండ్ గా ఉండండి, ఎప్పుడూ ఒంటరిగా ఉండకండి. నేను మరియు నా బాబా ఈ పుతిలో కంట్రైండ్ గా ఉండండి.

4) అందరూ స్వయాన్ని మహా(గొప్ప) భాగ్యశాలురుగా భావిస్తున్నారు కదా. ఎంత గొప్ప భాగ్యమో చూడండి. మీరు వరదాన భూమికి వరదానాలతో జోలెను నింపుకునేందుకు వచ్చారు. ఇటువంటి భాగ్యము విశ్వములో ఎంతమంది ఆత్మలకు లభించింది? కోటిలో కొంతమందికి, ఆ కొంతమందిలో కూడా కొంతమందికే లభించింది. కోటిలో కొంతమంది, ఆ కొంతమందిలో ఏ ఒక్కరో అని వినేవారో, వర్ణించేవారో వారు మనమే - ఇంత సంతోషముందా. సదా ఇదే సంతోషములో నాట్యము చేస్తూ ఉండండి - “ వాహ్! నా భాగ్యము! ” అని ఇదే పాట పాడుతూ ఉండండి. పాటతో పాటు నాట్యము చేస్తూ ఉండండి. ఈ పాట పాడడం అయితే వస్తుంది కదా - “ వాహ్ నా భాగ్యము! వాహ్ మేరా బాబా! వాహ్ డ్రామా వాహ్! ” - ఈ పాట పాడుతూ ఉండండి. చాలా అదృష్టవంతులు. తండ్రి ఏమో సదా ప్రతి పుత్రుని ‘లవ్ లీ బచ్చా’ అనే అంటారు. కనుక మీరు లవ్ లీతో పాటు లక్మీయెస్ట్ కూడా అయినారు. ఎప్పుడూ స్వయాన్ని సాధారణమైనవారిగా భావించకండి. చాలా శ్రేష్ఠమైనవారు. భగవంతుడు మీ వారిగా అయిపోయాడు, ఇంకేం కావాలి? బీజాన్ని మీ వారిగా చేసుకుంటే వృక్షమంతా వచ్చేసినట్లే కదా. కనుక సదా ఈ సంతోషంలోనే ఉండండి. మీ సంతోషాన్ని చూచి ఇతరులు కూడా సంతోషంగా నాట్యము చేస్తూ ఉంటారు. మంచిది.

వరదానం:- “స్వ స్వరూపము మరియు స్వ దేశపు స్వమానములో

స్థితమై ఉండే మాస్టర్ లిబరేటర్ భవ ”

ఇప్పటి వాతావరణములో ప్రతి ఆత్మ ఏదో ఒక విషయములో బంధింపబడి ఉంది. ఎంతమంది శారీరిక దుఃఖానికి, కొంతమంది సంబంధాలు, కొంతమంది కోరికలు, కొంతమంది తమ దుఃఖమునిచ్చే స్వభావ-సంస్కారాలకు, కొంతమంది ప్రభు ప్రాప్తి లభించనందున అరుస్తూ, పిలుస్తూ దుఃఖానికి వశీభూతులై ఉన్నారు. ఇటువంటి దుఃఖము, అశాంతికి వశమైన ఆత్మలు స్వయం ముక్తులుగా అవ్వాలని కోరుకుంటున్నారు. కనుక వారిని దుఃఖమయ జీవితాల నుండి ముక్తులుగా చేసేందుకు తమ స్వ స్వరూపము మరియు స్వ దేశపు స్వమానములో స్థితమై ఉండి దయా హృదయులై మాస్టర్ లిబరేటర్ గా కండి.

స్లోగన్:- “ సదా అచలంగా, స్థిరంగా ఉండేందుకు ఏకరస స్థితి ఆసనం పై

విరాజమానమై ఉండండి ”

15-05-2016

ఓంశాంతి

మధువనము

కనీసం 7 ప్రశ్నలకు కరెక్టుగా జవాబులుంటే పాస్ మార్కులు. అనగా 70 శాతం కావాలి -

1) మాస్టర్ బిబరేటర్ గా అగుటకు హ్యాదయ్యలై ఉండండి.

2) సుగంధము వ్యాపించుటకు మూలాధారము ()

అ) జ్ఞానము ఆ) యోగము ఇ) అజ్ఞాన శక్తి

3) వారి కనులలో సదా ఏ ప్రపంచముంటుంది ? ()

అ) ఫరిస్తా ప్రపంచం ఆ) అజ్ఞాన ప్రపంచము ఇ) రెండూ

4) అవతారమేనగా ()

అ) పై నుండి వచ్చే అత్తలు ఆ) క్రింది నుండి పైకి వెళ్లే అత్తలు ఇ) దేవతలు

5) ఇలా అడిగితే బీచర్లను అవమానపర్చినట్లవుతుంది. ఎలా ? ()

అ) తృప్తిగా ఉన్నారా ఆ) స్పృహలో ఉన్నారా ఇ) తేలికగా ఉన్నారా

6) బ్రహ్మలుగా ఉంటే బరువంతా పై పడ్తుంది.

7) జతపరుచుము -

ఎ) అంధకారాన్ని నిర్మూలించేవారు - అ) కర్ణాటక వారు ()

బి) మద్రాసు వారు - ఆ) ఆంధ్రా వారు ()

సి) నాటకంలో హీరో పాత్ర చేయువారు - ఇ) సదా రాస్ చేసేవారు ()

డి) మన్ అనేగా - ఈ) సదా వెలుగును తీసుకొచ్చేవారు ()

ఇ) మాస్టర్ జ్ఞాన సూర్యులు - ఉ) మగ్నమగుట ()

8) మరజీవా అనేగా

9) ఏ పని చేస్తున్నామీ స్థితి శ్రేష్ఠంగా ఉండేందుకు శబ్దాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి

10) వచ్చిందంటే ఒంటరిగా చేసేస్తుంది